

V c
5222

h
[illegible handwritten text]

328

RECTOR
ACADEMIAE WITTENBERGENSIS,
CASPAR HEINRI-
CUS HORNIUS,
FREIBERGENSIS,
J. U. D. PROF. P. CURIAE
ELECTORALIS, SCABINATUS,
ET FACULTATIS JURIDICAE
ASSESSOR,

CIVIBUS ACADEMICIS
S. P. D.

Defendus est Heros maxi-
mus, JOANNES GEOR-
GIUS III. PR. ELECTOR SAXO,

si tamen satis defleri potest, qui summo in Deum patriamque amore, omnes summas virtutes animo complexus, domi ac militiae, secundis adversisque rebus, constantiam plane incredibilem probavit, gravissimisque temporibus, & varia ancipitiqve fortuna, inter tot pericula & apparatus hostium, repentinasque expeditiones & maximos motus, perturbato etiam reipublicae statu, nullum pro salute Germaniae, cujus semper fuit amantissimus, periculum recusavit. Dignus vita longiori Princeps, & si nostra Civiumque vota valuissent, prorsus immortalitate dignus, in primisque Germaniae datus, ut labentem erigeret, lacesitamque ductu suo defenderet, atque ex periculo ereptam, consilio ac manu firmaret; non ad exigui usuram temporis, quo tantae fructum fortitudinis capere non potuit, sed ut tale gaudium stabile nobis & firmum, Saxoniaeque perpetuum esset, ex quo utilitas ad omnem Germaniam, & inde ad Europam, qua meliorum ea partium est, redundaret. Simul atque enim principatum EL. inivit, & suis ipse auspiciis Saxoniam rexit, nullo, ne mortis quidem, metu deterritus, rempublicam summa fide & constantia tuendam suscepit, non labori, neque valetudini suae parcens, ut pro salute patriae primus ipse hostibus se objiceret, vitamque, si usus veniret, profunderet; quod ei se debere, fidus Caesari, fortisque Heros non dixit magis, quam rebus factisque demonstravit, nihil veritus aeris injurias, & totis diebus ac noctibus in castris versatus, nec Solis calore languidus, cum stativa faceret, & frigori assuetus, cum delectus haberet, finibusque custodiendis intentus, ipsa etiam hyeme discrimini se offerret. Qua constantia omnes vicit difficultates, & praevit aliis, consiliumque probavit exemplo, vicinosque admonuit, ut posteritatis aequae ac periculi communis rationem haberent, nec patientiam nunc proficere rebus suis cogitent, quod hostis, rupto induciarum vinculo, totam prope Pannoniam obruisset, & arcem propugnaculumque libertatis, ipsamque adeo Augusti sedem, unde omnes jura peterent, obsedisset tam audacter & oppugnasset, non ignarus, perinde ut prima cecidissent, fore deinceps universa. Plus praestitit

SA-

SAXO, quam promisit, & rebus adhuc dubiis, implorato Dei auxilio, Cæsaris liberandi cogitationem suscepit, viresque omnes & auxilia gentis suæ contraxit, omiſſa velut ad tempus Saxonæ cura, ut Austria, quæ ex Vindobonæ salute pende- bat, servaretur. Primus enim affuit, & famæ cœptisque in- standum ratus, nihil raptim & turbate egit, sed celeri tamen repentinoque consilio antevertit hostem, & nihil tale cogi- tantem adortus est, Cæciique montis aditus opinione citius in potestate habuit, percussisque subita aggressione barbaris, lætum vincendi omen accepit, & quod ingenue fatendum est, victoriæ initium fecit, ac revera inter primos libertatis propugnatores extitit, atque uno hoc prælio exitium & pes- stem a capitibus nostris, & omnium, qui post nos futuri sunt, auspiciatissimus Dux avertit, Cæsaremque velut ab exilio in urbem festo solenni- que comitatu, quod nulla posteritas file- at, reduxit. Pulsis jam profligatisque barbaris, Victor rediit, sed victoria, quam Deo acceptam tulit, minime gloriatus est, reliquum vero tempus, quod breviori, quam optavimus, vitæ spatio natura circumſcripserat, non otio aut somno transmi- sit, sed in arcto rerum cursu vel itineribus, summa cum digni- tate susceptis, vel venationibus, quas belli instar habuit, vel publicis, & profuturis patriæ consiliis feliciter impendit. Hæc assecuto, bellum in Rheni finibus gerendum restabat, in quo omnes quidem curas & cogitationes figebat heros, finitimas- que urbes, eductis longo difficilique itinere copiis, firmabat, & regiones a milite inopes, omni- que præsidio vacuas, amici- tia & charitate complexus, fata ruentis prope reipublicæ ex- cipiebat, hostisque odio & ambitione infesti vires unus ille tunc distinebat, conatusque frangebat, & ne in viscera tende- ret, in ipso, mirum, temporis articulo impediēbat. Magna hæc in patriam pietas, æternis celebranda monumentis est, cujus summa ratio Heroi nostro constabat, qui cum iusta Cæsaris ius- sa haud negligeret, tum patriæ utilitatem suæ prætulit, eaque salva, salvum se fore affirmavit, nec ipse frustratus, auspicato movit ad Mœnum, adventuque suo urbem, cujus saluti me- tuebat, e periculo metuque obsidionis exemit, vicinosque in- cussio belli terrore commotos & fractos erexit perinde ac confirmavit, quod rationibus Imperii non modo non alienum, sed necessarium quoque & in primis salutare fuit. Servato Francorum Vado, adituque Mœni defenso, viam munivit ad Rhenum, trajectoque amne, cum Cæsare, & fœderatis castra

52
96
5222
conjunxit, Moguntiamque aliquandiu circumfessam, e fauci-
bus hostis eripuit, omniumque studia & animos in se conver-
tit, qui longobelli usu periti, rectissime de eo existimabant,
nec minus presentia ipsius, quam fortitudine lætabantur.
Quorum memoria factorum non exolefcet apud posteros,
neque obscurabitur oblivione temporum, gratos autem pios-
que cives ad cultum admirationemque excitabit, Vos maxi-
me, qui fide mutuisque officiis conjuncti, miseram patriæ vi-
cem intelligitis nobiscum ac doletis, Principemque alienissi-
mo reipublicæ tempore ereptum, comploratis pariter ac de-
sideratis, quippe qui Patris indulgentissimi partes numeros-
que explevit, & omnes adeo curas ad propugnandam patriæ
salutem contulit, nec iniqua belli conditione de consilio &
sententia hac deductus est, Cæsarique pia & iusta arma capi-
enti tam charus fuit & obsequens, ut in proximo ad Rhenum
bello, primas ei, nullo repugnante, & magno quoque cum
applausu Principum, deferret; tum ob propensam volunta-
tem, & suffragium creando inaugurandoque Romanorum
Aug. Regi Josepho prolixè libenterque datum, certe pluri-
mum ipsi debere se, ultro fateretur. Quo argumento quid tem-
pori conveniat, abundè liquet, nec verbis declarandum est,
cum pro sua quisque parte reputet Herois merita & recogno-
scat, Vos autem æque ac nos, tangat Divi P. R. E. L. obitus, offi-
ciumque deposcat, ut maximo atque intimo animi dolore af-
fecti, pietate, modestia, habitu communem patriæ luctum
decente, vitam agatis, luxu & omni ludicro abstineatis, par-
tesque has pro eo ac Cives debent, digne ac reverenter vobis
tuendas esse, vel Academiae, quam ornavit, causa, grati memo-
resque, etiam non admoniti sciatis. Ad postremum nostri u-
trinque officii ratio postulat, ut votis precibusque certemus
invicem & contendamus, servet, qui nutu suo potest, Deus
salvumque præstet JOANNEM GEORGIUM IV. P. R.
ELECTOREM, natum pariter divinitusque datum regen-
dæ Saxonie successorem, qui prostratam luctu patriam recre-
et opportune ac reficiat, maximeque periclitantibus Germa-
niæ rebus subveniat auspiciatò & provideat, ne secus ac ipse
cogitat, negotia eveniant; quin consilia capiantur, quæ decus
auctori, & robur patriæ afferant, quæque sint ejusmodi, ut
imitentur Principes, alii vero, Cives præcipue, exteri etiam
observent posterisque tradant, & ubique ac perpetuo admi-
rentur. P. P. Ipso MICHAELIS anniversario sacro, Anno
recuperatæ salutis, M. DC. XCI.

e fauci
onver
abant,
ntur
teros,
n pios
s maxi
triæ vi
ienisfi
ac de
meros
patriæ
filio &
a capi
ennum
ecum
lunta
norum
epluri
dtem
mest,
ogno
s,offi
ore af
uctum
cis,par
r vobis
memo
ostri u
temus
, Deus
V. PR.
regen
n recre
Germa
ac ipse
e decus
odi, ut
ri etiam
o admi
Anno

ULB Halle 3
004 820 86X

WDM

Defendus est Heros maxi-
mus, JOANNES GEOR-
GIUS III. PR. ELECTOR SAXO,

si tamen satis defleri potest, qui summo in Deum patriamque amore, omnes summas virtutes animo complexus, domi ac militiae, secundis adversisque rebus, constantiam plane incredibilem probavit, gravissimisq; temporibus, & varia apparatus hostium motus, perturbato Germaniae, cuius se favit. Dignus vita vota valuissent, pro maniae datus, ut lab defenderet, atque emaret; non ad exig fortitudinis capere nobis & firmum, Sa tas ad omnem Ger rum ea partium est, tum EL. iniit, & sui mortis quidem, met constantia tuendam parcens, ut pro salut vitamque, si usus ver Cæsari, fortisque H demonstravit, nihi noctibus in castris stativa faceret, & fr busque custodiendi offerret. Qua conf vit aliis, consiliumq; nuit, ut posteritat haberent, nec patie rent, quod hostis, r Pannoniam obruisset, & arcem propugnaculumq; libertatis, ipsamque adeo Augusti sedem, unde omnes jura peterent, obsedisset tam audacter & oppugnasset, non ignarus, perinde ut prima cesissent, fore deinceps universa. Plus præstitit

SA-

